I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2558/2001 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 3 december 2001

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad, met betrekking tot de herindeling van betalingen in het kader van swapovereenkomsten en termijncontracten met rentevaststelling na afloop („forward rate agreements")

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 285, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank [2],

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag [3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap [4] is het referentiekader vastgelegd voor gemeenschappelijke normen, definities, classificaties en registratieregels voor de opstelling van de rekeningen van de lidstaten die voor de statistische behoeften van de Gemeenschap worden gebruikt, teneinde de resultaten van de lidstaten onderling vergelijkbaar te maken.

(2) In het ESR 1995, en ook in het SNA 1993, worden swaps gedefinieerd als (5.67) „overeenkomsten tussen twee partijen die afspreken gedurende een bepaalde tijd en volgens tevoren vastgestelde regels betalingsstromen voor een zelfde schuldbedrag te ruilen", waarbij nader is bepaald dat de „twee meest voorkomende varianten (....) renteswaps en valutaswaps" zijn.

(3) In de oorspronkelijke versie van het ESR 1995 en het SNA 1993 worden rentestromen tussen twee partijen die voortvloeien uit swaps en uit termijncontracten met rentevaststelling na afloop, beschouwd als niet-financiële transacties en als rente geregistreerd onder inkomen uit vermogen.

(4) Hierbij zijn problemen ontstaan, en de Commissie is derhalve van mening dat deze rentestromen, zoals in het herziene SNA 1993, niet meer als inkomen uit vermogen mogen worden beschouwd.

(5) Het is derhalve zinvol deze stromen bij de financiële transacties te registreren onder financiële derivaten, die in het ESR 1995 onder categorie F3 „Effecten m.u.v. aandelen" vallen.

(6) Er dient een specifieke behandeling van deze stromen te worden vastgesteld voor gegevens die in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten worden verstrekt.

(7) Het Comité statistisch programma van de Europese Gemeenschappen, opgericht bij Besluit 89/382/EEG, Euratom [5], en het Comité voor monetaire, financiële en betalingsbalansstatistiek, opgericht bij Besluit 91/115/EEG [6], zijn overeenkomstig artikel 3 van deze besluiten geraadpleegd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage A van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage van deze verordening.

[1] PB C 116 E van 26.4.2000, blz. 63.
[2] PB C 103 van 3.4.2001, blz. 8.
[3] Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 15 maart 2001 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 8 november 2001.
[4] PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 995/2001 (PB L 139 van 23.5.2001, blz. 23).
[5] PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.
[6] PB L 59 van 6.3.1991, blz. 19. Besluit gewijzigd bij Besluit 96/174/EG (PB L 51 van 1.3.1996, blz. 48).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 december 2001.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitster	*De voorzitter*
N. FONTAINE	F. VANDENBROUCKE

BIJLAGE

Bijlage A van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad wordt als volgt gewijzigd:

1. In hoofdstuk 4 wordt punt 4.47. vervangen door:

„4.47. Betalingen die voortvloeien uit swapovereenkomsten van welke aard dan ook worden niet als rente beschouwd en worden niet onder inkomen uit vermogen geregistreerd. (Zie de punten 5.67. d) en 5.139. c) betreffende financiële derivaten).

Evenzo worden termijncontracten met definitieve rentevaststelling na afloop van de overeengekomen termijn („forward rate agreements") niet onder inkomen uit vermogen geregistreerd. (Zie punt 5.67, e)).".

2. In hoofdstuk 5:

a) worden d) en e) in punt 5.67 vervangen door:

„d) swaps, uitsluitend indien deze een marktwaarde hebben omdat zij verhandelbaar zijn of kunnen worden gecompenseerd. Swaps zijn overeenkomsten tussen twee partijen die afspreken gedurende een bepaalde tijd en volgens tevoren vastgestelde regels betalingsstromen voor een zelfde schuldbedrag te ruilen. De meest voorkomende varianten zijn renteswaps, deviezenswaps en valutaswaps. Bij renteswaps is er sprake van een ruil van verschillende soorten rentebetalingen, zoals een vaste tegen een variabele rente, twee verschillende variabele rentetarieven, een vaste rente in een bepaalde valuta en een variabele rente in een andere enz. Deviezenswaps (met inbegrip van alle termijncontracten) zijn transacties in vreemde valuta tegen een van tevoren vastgestelde koers. In het geval van valutaswaps worden gedurende bepaalde tijd en volgens tevoren vastgestelde regels bepaalde bedragen in twee verschillende valuta's met achtereenvolgende afbetalingen, d.w.z. zowel rente als afbetalingen, uitgeruild. Geen van deze betalingen wordt in het systeem als inkomen uit vermogen beschouwd en alle afwikkelingen moeten worden geregistreerd in de financiële rekening;

e) „forward rate agreements" (termijncontracten met rentevaststelling na afloop), uitsluitend indien deze een marktwaarde hebben omdat zij verhandelbaar zijn of kunnen worden gecompenseerd. Het gaat om overeenkomsten waarbij twee partijen, om zich in te dekken tegen renteschommelingen, overeenkomen op een afwikkelingsdag een bedrag aan rente te betalen dat gebaseerd is op een fictieve hoofdsom die nooit daadwerkelijk wordt geruild. De betalingen zijn gekoppeld aan het verschil tussen het overeengekomen tarief en de op het moment van afwikkeling geldende marktrente. Deze betalingen worden niet als inkomen uit vermogen beschouwd, maar worden geregistreerd onder financiële derivaten.";

b) worden in punt 5.139 c) en d) vervangen door:

„c) Betalingen aan of door makelaars of andere tussenpersonen die uitdrukkelijk bedoeld zijn als commissie voor het tot stand brengen van optie-, future-, swap- en andere derivaatovereenkomsten worden in de daartoe bestemde rekeningen geregistreerd als betalingen voor diensten. De bij een swapovereenkomst betrokken partijen worden niet geacht elkaar een dienst te hebben geleverd, maar iedere betaling aan een derde die heeft bemiddeld bij de totstandkoming van een swap, is wel een betaling voor dienstverlening. Als bij een swapovereenkomst hoofdsommen worden geruild, worden de dienovereenkomstige stromen geregistreerd als transacties in de onderliggende waarde; stromen van andere betalingen (m.u.v. commissies) worden geregistreerd onder financiële derivaten (F.34). Hoewel de premie die wordt betaald aan de verkoper van een optie, theoretisch gedeeltelijk als vergoeding voor dienstverlening kan worden beschouwd, is het in de praktijk normaal gesproken niet mogelijk dit element afzonderlijk te onderscheiden. Daarom moet de volledige prijs worden geregistreerd als verwerving van een vordering door de koper en het aangaan van een schuld door de verkoper;

d) Wanneer swapovereenkomsten gepaard gaan met een ruil van hoofdsommen, zoals bijvoorbeeld bij valutaswaps, moet de oorspronkelijke ruil van de hoofdsommen als transactie in de geruilde onderliggende waarde worden geregistreerd en niet als transactie in financiële derivaten (F.34). Wanneer de hoofdsommen niet worden geruild, wordt aanvankelijk geen transactie geregistreerd. In beide gevallen ontstaat op dat moment impliciet een financieel derivaat met een beginwaarde van nul. Daarna is de waarde van een swap gelijk aan:

1. voor hoofdsommen, de geldende marktwaarde van het verschil tussen de verwachte toekomstige marktwaarde van de hoofdsommen bij de terugruil en de hoofdsommen die zijn gespecificeerd in de overeenkomst;

2. voor andere betalingen, de geldende marktwaarde van de toekomstige stromen zoals gespecificeerd in de overeenkomst.

Veranderingen van de waarde van het derivaat in de loop van de tijd moeten worden geregistreerd in de rekening voor nominale waarderingsverschillen.

Bij de terugruil van de hoofdsommen gelden de voorwaarden van de swapovereenkomst; hierbij kunnen financiële activa worden geruild tegen een prijs die afwijkt van de voor deze activa geldende marktprijs. De betaling hiervan door de partijen bij de swapovereenkomst is geregeld in de overeenkomst. Het verschil tussen de marktprijs en de in de overeenkomst neergelegde prijs is dan gelijk aan de liquidatiewaarde van het activum/passivum op de vervaldatum en moet worden geregistreerd als transactie in financiële derivaten (F.34). Andere stromen die voortvloeien uit een swapovereenkomst worden geregistreerd als transactie in financiële derivaten voor de daadwerkelijke geruilde bedragen. Alle transacties in financiële derivaten moeten in overeenstemming zijn met de totale nominale waarderingsverschillen gedurende de looptijd van de swapovereenkomst. Deze behandeling is analoog aan die voor opties die voor de levering worden uitgeoefend (zie onder a)).

Voor een institutionele eenheid wordt een swap of een termijncontract met rentevaststelling na afloop onder financiële derivaten geregistreerd als vordering, wanneer de nettowaarde ervan positief is en door per saldo positieve betalingen wordt vergroot (en omgekeerd). De swap wordt geregistreerd als schuld, wanneer de nettowaarde ervan negatief is en door per saldo negatieve betalingen wordt vergroot (en omgekeerd).".

3. De volgende bijlage wordt toegevoegd:

„*BIJLAGE V*

DEFINITIE VAN „OVERHEIDSTEKORT" TEN BEHOEVE VAN DE PROCEDURE BIJ BUITENSPORIGE TEKORTEN

Voor de kennisgevingen van de lidstaten aan de Commissie uit hoofde van de procedure bij buitensporige tekorten, zoals die is neergelegd in Verordening (EG) nr. 3605/93 van de Raad ([1]), wordt onder „overheidstekort" verstaan: het saldo „vorderingenoverschot (+) c.q. -tekort (–)" van de overheid, met inbegrip van de rentestromen die voortvloeien uit swapovereenkomsten en termijncontracten met rentevaststelling na afloop („forward rate agreements"). Dit saldo wordt gecodeerd als EDPB9. Voor dit doel omvat rente ook de bovengenoemde rentestromen en wordt rente gecodeerd als EDPD41.

([1]) PB L 332 van 31.12.1993, blz. 7. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 475/2000 (PB L 58 van 3.3.2000, blz.1).".